

Til kapitel 6.

Kapitel 6 afløser sygeforsikringslovens kap. V om adgangen til frivilligt at sikre sig dagpenge navnlig for selvstændige erhvervsdrivende og for husmødre.

Efter sygeforsikringslovens regler har disse persongrupper ikke ret til dagpenge i tilfælde af sygdom, medmindre de har tegnet en frivillig forsikring. Efter forslaget § 9, stk. 3, har personer med anden erhvervsindtægt end lønindtægt derimod ret til dagpenge i sygdomstilfælde efter samme regler som personer, der har lønindtægt, dog først efter en ventetid på 25 dagpengedage i hver sygeperiode i stedet for efter 3 dagpengedage. Der foreslås derfor indført en adgang til at tegne en supplerende forsikring for dagene fra 4.-25. dagpengedag.

Adgangen for husmødre til at sikre sig dagpenge foreslås opretholdt dog med den ændring, at adgangen skal gælde for personer, der udfører husligt arbejde i hjemmet, d. v. s. både for kvinder og for mænd.

Til § 14.

Bestemmelsen åbner mulighed for, at personer, der har anden erhvervsindtægt, og som i medfør af lovforslagets § 9, stk. 3, er sikret dagpenge fra 25. dagpengedag, kan sikre sig dagpenge fra 4.-25. dagpengedag.

Til § 15.

Personkredsen foreslås udvidet til også at omfatte mænd, der udfører husligt arbejde i hjemmet, i modsætning til sygeforsikringslovens regler, der kun omfatter husmødre. Det er en betingelse, at den samlede husstand er på mindst 2 personer. Også personer, der har dagpengegivende indtægt, kan sikre sig dagpenge efter denne bestemmelse, dog med den begrænsning der følger af forslaget § 3, stk. 1, om dagpengenes højeste sats.

Til § 16.

Bestemmelsen i stk. 1 afløser sygeforsikringslovens § 25, stk. 2. Aldersgrænsen for adgang til at sikre sig dagpenge eller til at få sikrede dagpenge forhøjet foreslås forhøjet fra 45 til 50 år, da der i praksis har vist sig behov herfor. Den foreslåede adgang for direktøren for sygesikringen til at fravige aldersgrænsen træder i stedet for bestemmelsen i sygeforsikringslovens § 25, stk. 2, 2. pkt., og de dertil hørende bestemmelser i sygekassernes vedtægter.

Stk. 2 svarer til sygeforsikringslovens § 25, stk. 3.

Stk. 3 afløser bestemmelsen i sygeforsikringslovens § 25, stk. 4, og giver personer, der ophører med at have lønindtægt, adgang til inden 3 måneder efter, at den dagpengegivende lønindtægt er ophørt,

at sikre sig dagpenge, uanset om alders- og helbredsforholdene er opfyldt. Der skal dog ikke være mulighed for på dette grundlag at sikre sig større dagpengebeløb end det beløb, som den sikrede havde ret til på grundlag af lønindtægten. Adgangen gælder den frivillige sikring både efter § 14 og efter § 15, forudsat at betingelserne i øvrigt er opfyldt. Fristen på 3 måneder efter § 17, stk. 1, gælder ikke for personer, der har sikret sig dagpenge efter denne bestemmelse.

Stk. 4 og stk. 5 svarer til sygeforsikringslovens § 25, stk. 5.

Til § 17.

Stk. 1 svarer til sygeforsikringslovens § 26, stk. 1.

Stk. 2 afløser sygeforsikringslovens § 26, stk. 2. Fristen på 3 måneder gælder ikke for personer, der ophører med at modtage lønindtægt, jfr. § 16, stk. 3, og — i lighed med en bestemmelse i sygekassernes vedtægter — heller ikke for personer, der bliver uarbejdsdygtige ved et ulykkestilfælde.

Til § 18.

Grundlaget for dagpengesatsernes beregning er højeste og laveste sats efter forslaget § 3. Udbetales dagpenge efter dette kapitel samtidig med dagpenge på grundlag af lønindtægt eller anden erhvervsindtægt efter lovens øvrige bestemmelser, kan det samlede udbetalte dagpengebeløb ikke overstige dagpengenes højeste sats, jfr. forslaget § 3.

Stk. 2 indebærer en forhøjelse af dækningen i forhold til sygeforsikringslovens § 29, stk. 3; hvorefter dagpengehjælpen ikke kan overstige $\frac{4}{5}$ af arbejdsindtægten, jfr. også forslaget § 3.

Stk. 3 begrænser størrelsen af de dagpenge, der kan sikres på grundlag af husligt arbejde i hjemmet, og afløser sygeforsikringslovens § 27, stk. 1, 2. pkt.

Til kapitel 7.

De foreslåede bestemmelser bygger på socialreformkommissionens overvejelser i betænkningens kapitel 6, side 278 og flg., om en ordning, hvorefter dagpenge til lønmodtagere udredes af arbejdsgiveren i den første del af sygeperioden. Om begrundelsen for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 19.

Det foreslås i stk. 1, at arbejdsgiveren bliver forpligtet til for egen regning at udbetale dagpenge i 10 dagpengedage, *arbejdsgiverperioden*, efter udløbet af ventetiden på 3 dagpengedage. Denne forpligtelse skal gælde overfor lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget i mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger hos vedkommende